

затворил долу в нещо, маза ли й било и й напращал златен стан, златна совалка, сичку било от злато и тя тъчала там и са разболява и умира и я заравят на Атанта и баща й там напращал манастир. Там, на Атанта съм чувала, чи й имало седем манастира.

На тоз манастир, дето й заровена дъщерята, вътре е имало деветдесет и девет стъпала, тъй казваши баба. Те много хора ги търсят тез стъпала, те ги търсят за злато. Те становеите търсят, пък може и да стои, де да знам.

Ей тука на Сминова могила е имало манастир, ама ни знам как са казва. Там гробища старите, мешата, дето й. Постарите хора викат, дето й имало злато там имало пламък, ама те кокалите играят тъй.

Тъз Петка, баща й я зима от Градището и я занесъл на Атанта и там я заравя.

Там под мешата има заровен голям човек май и там, в гроба, търсят злато.

Подземието на Градището е имало желязна врата и имало голям ключ и само най-главния знаел как са отключва.

Стоянка са казваши баба, на майка ми майка.⁵⁴

На Градището имало църква, на завоя. Горест на Атанта имало църква. Ти дванайсет ли са били. Те навсякъде около селото са били.⁵⁵

Преди седем-осем години дойде един човек у дома и пожела да го заведе на манастира, че иска да запали свещ и да остави нещо в църквата. Като са качихме горе той си запали свещ и започна да плаче и да ми разказва какво нещастие го сполетяло. Разказа ми, че като бил войник горе в поделението. Всъщност той ми даде една книга и като я поех видях, че е Апостол и вътре има надпис от владиката и че е подарена на

⁵⁴ Инф: Тодорка Димитрова Енчева, р. 1947 г., с. Сотиря, пастир. Зап: Диан Дряновски, 2013 г.

⁵⁵ Инф: Денъо Илиев Христов, р. 1946, с. Сотиря, водомайстор-пенсионер, 8 клас. Зап: Диан Дряновски, 2013 г.